

Ông gọi Luật sư và Thờ phật lại

Người em út của ông Văn Công thời kỳ Khố Đức là ông A. Phú chỉ Tích Hộ Nam lập ra các Áo trắng "Hội" và "Đội" để chống lại các lực lượng cộng sản. Luật sư và các nhà báo cộng sản đã viết bài để tố cáo ông Văn Công và các "Hội" và "Đội" của ông. Ông Văn Công đã viết thư trả lời các nhà báo cộng sản và nói rằng ông không biết gì về các "Hội" và "Đội" của ông. Ông Văn Công đã viết thư trả lời các nhà báo cộng sản và nói rằng ông không biết gì về các "Hội" và "Đội" của ông.

chủ nhân

XEM TIẾP TRANG 6

Kêu gọi ngưng trả tiền bồi

Một liên lạc viên cộng thanh lý "Hàng tá các A.C.C đã phải làm việc gọi ông báo thuế và đã đòi các địa thuế này ngay từ trước khi các địa thuế được công bố."

Danh biểu Luậchống tăng giá dầu được

Đã Phấn Dục Tử, Chủ tịch Ủy Ban chống Tội Hủy diệt đã tuyên bố rằng "Chúng tôi đã có một danh biểu hàng hóa và người tiêu dùng phải trả tiền cho hàng hóa này trước khi họ được bán." Ông nói rằng "Chúng tôi đã có một danh biểu hàng hóa và người tiêu dùng phải trả tiền cho hàng hóa này trước khi họ được bán."

Đã Phấn Dục Tử, Chủ tịch Ủy Ban chống Tội Hủy diệt đã tuyên bố rằng "Chúng tôi đã có một danh biểu hàng hóa và người tiêu dùng phải trả tiền cho hàng hóa này trước khi họ được bán."

Đã Phấn Dục Tử, Chủ tịch Ủy Ban chống Tội Hủy diệt đã tuyên bố rằng "Chúng tôi đã có một danh biểu hàng hóa và người tiêu dùng phải trả tiền cho hàng hóa này trước khi họ được bán."

[illegible][illegible][illegible]

IN KIỆT PHÁP MỚI

[illegible][illegible][illegible]

GIÀ VÀO	BAN RA	GIÀ VÀO	GIÀ HỒN QUÀ
24.500 đ/kg	24.500 đ/kg	24.500 đ/kg	24.500 đ/kg
19.000 đ/kg	19.600 đ/kg	19.000 đ/kg	19.000 đ/kg
118—275—600	118—275—600	400	400
—	—	405	410
—	—	350	350

Truyện của TẠ QUANG KHÔI

LA
CON XANG

-88-

-92-

CHƯƠNG 1

— Nếu không có chút ý niệm nào về
Chứng chỉ Lan sẽ không bị mất mặt trước
mọi người.

Đệ nhất-Hải ra lời giải mở thấy
anh có một lần sáng suốt.

Quả thật em.

Nhường cho hai người tình trẻ trao
nắng gió sương. Chẳng hỏi giờ nào nữa.

— Lan có cái gì đẹp chưa lành thì
Tuyệt không cho Hoa?

— Anh không thấy thì tôi cũng
Phải vậy. Anh không thấy chuyện gì
có thể là tôi rất cần anh, cho biết là không
muốn thấy ai, không muốn nói cho ai nghe
cả. Nhưng hình như anh muốn biết về
biết, Nắng của Cha thì Cha không
cho biết, bởi biết được.

Chưa ai từng nghe người ngoài thì
Kiếm thấy ai.

— Anh nói về cái đó để đi. Theo tôi
thấy anh phải biết rõ ngoại ngữ, các con
mới thấy là rõ.

Như tôi nhớ như anh thì con cái
bà tôi cũng bị điếc con số đáng trọng
bình của Tả Lưu.

— Bất ngờ nhất là tâm trí tâm thông.
(Hoa xoay sang anh Anh Chứng) Tôi
không thấy không cần gì phải lo bởi tôi có bên
anh chỉ Lan chỉ anh thấy. Chắc là tôi nói
cũng hơi quá.

X
X
X

Thảo hỏi lên đến độ là kỹ túc sẽ
sinh. Hoa vừa cười vừa thốt. Bởi là đi mất,

bây này? đưa đi cùng thòng
thời kia! Nhưng...
thì bất cứ...
chỉ cần một đời, làm ơn nhắc
phụng chú:

hồng cẩu? Hông cẩu thớt,
không tu, tu kiểu tu này
sẽ được! Lan cầm giỏ
cỏ hồng nam, sung sướng khoe
nụ.

nhớ về vùng đất. Vì là ngày
lên núi săn đá ra phố hoặc
trước cửa phòng Lan xô sở
chính, thong thả. Đoàn chúng
Hoa chợt gần nhà: "Cả
đi chợ? Người ta bị lệ
này gần bị can nhai cho! L
bên cạnh cửa ra vào rầm,
bên một vọng ra:
sợ
sợ Hoa đi!
đi đến để giữ nhà,
lời mời Hoa:
đi Hoa!

CƠN LỬA

[illegible]

Bà Già và Tu Nguyệt bị hỏi có sống lại
không, nhưng chưa đến rút vì họ sợ là chết
vẫn chưa được sống lại.
Bà Già và Tu Nguyệt rất nhia
nhưng khi Bà Già vào đến thì mới
biết là mình chết, chảy lụy, mình sống để
vào người Bà Già, vì vậy thấy những
hành động của Bà Già để tránh bị chảy,
ngày, Bà Già vào trước tới để gặp mặt
mình vào lòng...
Đến sáng thì đến chỗ của bà Già
chị Bà Già lên, nói chuyện với bà Già
chị Bà Già Bà Nguyệt hỏi hoàng hậu vì xuống
kết hôn Bà Nguyệt như Bà Già bị chảy
máu ra ngoài, Vua được Tu Nguyệt nắm lấy tay,
Bà Già đưa đến qua bên chân lấy Tu
Nguyệt!
Tu Nguyệt hỏi hoàng hậu vì phải
đi Bà Già, nàng đành phải đi Bà Già
lấy chồng đi sang kìa Bà Già lên,
Bà Già bị phẫn, nhưng cô chảy rất hết
trong cơ thể của bà Già rất buồn và cô
rất, anh sống và chảy ra ngoài vào Bà
Già, Bà Già chảy hết hết chảy ra ngoài
đều quá liệt và không được, Nguyệt phải
đi Bà Già vào trong lòng cây để tránh
đều chảy ra, bơm sang để và phảo bình
chảy ra ngoài.
Bà Già mới biết, Nguyệt cũng chảy,
không biết Bà Già chảy sao để đưa Bà
Già

CON NỮ

LE XUYEN

CHƯƠNG IV

**TÈN VỚI
CÁT BỤI**

NGUYỄN

—81—

PHẦN BA

Trầm hồi lại:
—Đại ý quan trọng chúng tôi làm
— Không quan trọng chẳng gì quan
hết, ập là là nói vậy thôi.
— Tôi thấy rằng chỉ khổ cho người
này, tôi đi trong nhà về chuyện đó.
Chức vụ đi làm ra nghĩa địa, bức tượng
trước tức nân chiếu phật sau lưng như
vàng, ông đại vị người xa lại, ngắm
lạ:
— Bức tượng có hình quỷ, tôi nghe nói
người lính ngồi làm mẫu pho tượng
cũng chết rồi.
— Vâng, tôi cũng ghen nổi vậy, tôi còn
nhớ, huyện thái phi pho tượng này
a.
— Huyền thoại thì thiếu gì, có phải
pho tượng đẹp đến độ đi xin nước uống
đấy?
— Ờ, đây chính chuyện ấy. ●
Ông đại vị mỉm cười:
— Tôi nghĩ rằng những người sống đã
ra thiên hạ như vậy, bởi vì người ta
ấy pho tượng (lên dòng quai, có hình quỷ,
một mặt ra những hình quái).
Chức vụ chạy ra ngoài lộ, quan trên
vị nhân dân:
— Người đầu tiên gặp này thì được
đấy nên pho tượng đã thay thời được

Truyện dài
của
N THỤY LONG

Đã bỏ xác tại trận, bấy giờ
quy để thương tiếc bạn.
Thương lời một lần, tiếp
người lính liền được một cái
ngồi làm mẫu nện pho tượng
đó tượng đã xong người lính
đương và không bao giờ
xang người đại úy:
lên buồn quá thì đại úy?
(Còn nữa)

[illegible][illegible]

NGUYỄN THUY LONG

CHIẾC LÀ RỤNG VỀ ĐÊM

tiểu thuyết của
NGỌC LINH

CHƯƠNG 11

Tên hai:

—Đặt ý trong chuyện đó làm
? —

—Không quan trọng chẳng có gì quan
trọng hết, ý là tôi nói vậy thôi.

—Tôi thấy ông chỉ làm cho người
ta sợ, tôi đã từng chỉ tay chuyện đó.

—Chức vụ là làm ra nghĩa địa, bậc trưởng
trung tức bậc chấp pháp sau lưng ông
vàng, ông dạy ý người ta đi, ngắm
lắm.

—Bậc trưởng như ông quá, tôi nghe nói
người lãnh người làm như bậc trưởng
cũng chết rồi.

—Vâng, tôi cũng ghen với ông vậy, tôi còn
nhớ, huyền thoại bậc trưởng này

—Huyền thoại thì thiếu quá, có phải
vậy? bậc trưởng đem đi xin nước uống
đó.

—Đã, sáng chuyện ấy.

—Ông đã đi mình rồi?

—Tôi nghĩ rằng không người sống đã
ra những huyền thoại này, bởi vì người ta
tự họ trưởng linh thiêng quá, có bản quả
mới gọi ra những huyền thoại.

—Chức vụ này ra ngoài họ, người trên
ý người khác.

—Người đi đầu của này thì được
tự bản họ trưởng đã được thức hoặc
tự bản họ trưởng, cho tới khi anh ta nghĩ
rõ hoặc nghĩ gì qua người linh này anh
thấy người linh có sức biến hóa, anh
bị một mình nhưng có tới hai cái ly trước,
người đi đầu thức, gọi tới làm nước, được
người linh đi chuyển tám ly, người linh có

đang và không bao giờ
sang người đại úy :
ên buồn quá thì đại úy ?
(Còn nữa)

[illegible]

Thầy Phái làm sao cho ?
 Thầy Phái: Nghe người khác nói ông : Cháu
 biết làm sao này ! Tại chuyện buồn của
 nó nó lên quá, nó cứ chộp má lên đầu
 nó.
 Ông Hoàn nói nghĩ rồi hỏi :
 — Cháu có nghĩ làm việc không ? Chỉ
 bằng nói làm việc mà mình trở lại tinh
 thần lại, hết nỗi phiền !
 — Cũng vậy... cháu biết làm gì bây
 giờ.
 Ông Hoàn nói :
 — Được rồi ! Về chỗ làm cho... Làm
 bằng được mới lấy tiền cho anh đi những
 cái tiền lương.
 Thầy bắt đầu những ngày đầu tiên
 anh đi học, lúc đầu nặng còn bở ngỡ,
 giờ làm hết sức thành thạo. Quan và nàng
 lại vào viện thực công việc.
 Bữa nào nghỉ lại trường. Quan không còn
 nỗi buồn phiền gì nữa bây giờ, cũng đi
 chơi trường như xưa kia.
 Một hôm đến trường thì thấy thầy bắt, nhưng
 không phải thầy bắt mà là thầy đánh chúng
 anh. Vì đây họ học nội thì năng lực lại
 còn yếu hơn lớp chúng nó rồi.
 Còn Nửa

